קנה: מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

עין משפט נר מצוה

קלא א מיי׳ פ״ג מהל׳ תרומות הל׳ יא סמג עשין כ טוש״ע יו״ד סי׳ קכה סעיף יג ופרי קמג סעיף י בהגה״ה:
קלב ב מיי׳ פ״ו מהל׳ יבום וחליצה ה״ל סמג עשין סה טוש״ע אה״ע סי׳ קסב סעיף ג:
קלג ג מיי׳ פ״ב מהל׳ תרומות הל׳ יב סמג עשין ל טוש״ע יו״ד סי׳ קנה סעיף יב:
קלד ד מיי׳ שם ופיין מהלכות ומתנות עניים פ״ט סעיף יג:
קלה ה מיי׳ פכ״ט מהל׳ מכירה פ״ו הל׳ ח סמג עשין פב טוש״ע ח״מ סי׳ רלה סעיף יב:
קלו ו מיי׳ שם הל׳ יב טוש״ע שם סעיף ט ופ״ל ח:
קלז ז ח מיי׳ פ״ט מהל׳ עדות הל׳ ח סמג לאוין ריד טוש״ע ח״מ סי׳ לה סעיף ג:
קלח ט י מיי׳ פכ״ט מהל׳ מכירה הל׳ יז סמג עשין פב טוש״ע ח״מ סי׳ רלה סעיף ח:
קלט כ מיי׳ פ״ט מהל׳ עדות הלכה ז סמג לאוין ריד טוש״ע ח״מ סי׳ לה סעיף ג:
קמ ל מיי׳ פכ״ט מהל׳ מכירה הל׳ יד סמג עשין פב טוש״ע ח״מ סי׳ רלה סעיף י:

מוסף רש״י

יביאו ראיה שהוא בן עשרים. קרוני הפסד יגלו (ויק׳ כה, מח) פן כ״ד מנחמין לוים יהיפה למנין ולייחס, יגלו קרוני היפה לוים שהוא בן כ׳ ותיפטר ולא מליה ויפוס (יבמות פ.). והוא הפרים. כלומר יוגלו בו סימני פרים, ויכי מפרש בגמרא כפי יופי דיוקן (מג:) ולפי לא נולדו לו סימני פרים אלמנין לפי שהוא קטנה ואין מתוקנין ליה בקטן עד ביה שיתפיו (יבמות פ.). לא חזולץ ולא מייבם. דלמה כי לוקמי שם למחרי היא (שם עג:) פרש לפי כי מליה אם למחרי שם ביתיהו ויפלי לפי בר הכי הוא (גיטין מז.). והוא שנולדו בו סימני פרים. הם דקתני דמתניתן לים כגדול, כגון שנולדו בו סימני פרים, דמוכחת מלתא דפלי דלא מייחי משום פסרים הוא, אבל כל מה דלא חזיק ליה סימני פרים אלין ליה קטנה וחתיקין דלמא אתי בו סימני פרים (יבמות עג:). המפרשים כשעבד. כל שאין בשרו מוציא כל כשהוא ויוקן ושעבד לקוי וכבשי מלייק (גיטין מז.). המעורות. מיעוקת כני מעה ומחוב מלמעלה מהעיכול (כתובות ט.) ועי׳ ביצה (טו.) ורש״י שם ד״ה). שם ס״ה. במטלטלין. שם מכר מעלטלין (גיטין נב.). דיוק. אבל מהקרקעי לא עד שיאמר שמי שעמדו לא עד שיאמר (כתובות ט.).

רבינו גרשום

אלא למאן דאמר כן כ׳ מצי זבין בנכסי אביו ולא קדים לכן. ואי האי דבני ריה היה בן כ׳ למה ליה לבודקו בשערות והתנן בן כ׳ שנה שלא הביא בי שערות וקנו ממנו כלום בנכסי אביו יביאו ראיה שהוא מבן כ׳ ומכירתו מכירה אלמא אי הוה בן כ׳ אע״ג דלא הביא בי שערות מכירתו מכירה. ומסיים (בברייתא) (המשנה) והוא פרט, כלומר מאחר שלא הביא עד כ׳ פרט הוא ולא חולין ולא מיימם משום דכל העולה לחליצה והא פרט אינו עולה לחליצה לא יכנוס אשה ומתן. עבד הכי. דשדא כי דאי בר הכי הוא לא צריך ליבדקיה בשערות. לעולם אימא לך דצריך למיבדק בן כ׳ אם הביא שתי שערות אי לא והכא שמכר: דיל אימא לא להבא. לימדו לו הן דבר חכמה שיעמוד לפניו שיתראה כחכם כדי שיחזור בו ויאמר מאמרו ממכר. למחזור לומר לו מגילת אסתר שהיא גדולה אין נותנין לסופר שכותבה אלא זוזא ושטרא דאיהו קטן רוצה הסופר לשקל בו זוז: אמר להו זביניה וביני. דהאיל ויודע כל כך בטב משא ומתן: א״ל קרובים. לרבא הא שנינה לקוחות אנטרוהו כי היכי דליתחוי חכם ואיהו לא ידע לאוסקי אדעתיה למימר הכי: אמר להו. דאי דעת יש לו לכל אינש דמסברא ליה ומכר לגופו של אדם שמלמדין אותו והוא מאזין ודאי מידע ידע חוכם הוא ומכירתו מכירה. והאי דעבד הכי דשדא קשייתא חדעמא דהדרא ביה. השתא דייקינן מהא דלהכא דשטיטא דמקח ומכר מכהן במטלטלין שלו הא ראין מכירתו מכירה. תני רי חייא עד רובב שנתיו והזיעו ליי שנה כדכתיב עד כי בעי דיבבא ב׳ שערות והוא מכן כ׳ מכירתו מכירה. אבל אי לא הביא אפי׳ עבד כ׳ אין מכירתו מכירה. הלכך אליבא דיבבא עד כי בעי דיבבא ב׳ שערות והוא מכן כ׳ מכירתו מכירה. אבל אי לא הביא אפי׳ עבד כ׳ אין מכירתו מכירה עד רובב שנותיו. והכי נמי פתות מבן כ׳ אם הביא אין מכירתו מכירה עד שיהיה בן כ׳. ואם נולדו לו סימני פרים עד כ׳ אין מכירתו מכירה למעלה מכ׳. מכירתו מכירה. והא דתניא אליבא דרב הונא לפי ענין מילתא כי האי גוונא אם הוא בן י״ח והביא ב׳ שערות מכירתו מכירה. אם לא הביא עד רובב שנותיו כי ואם הביא קודם י״ח אין מכירתו מכירה. ואם הביא סימני פרים קודם י״ח מכירתו מכירה לאחר י״ח: כי אתא לקמיה דר׳ חייא. האי יותר מבן כ׳ עד שלא הביא שערות. אמר להו רב: אינבעיא להו. למר דאית ליה דלהבא הביא ב׳ שערות בתוך הזמן בשעת כ׳ או ב״ח ומכר הוה מי אמרי׳ תוך זמן לאמרות שמחזר. הכי מצי לאסהודי משום דמצי לזבוני א״כ פעמות דמצי זבני כדתנן ר״ג דעדותן עדות. הא לא הוי אלא בן (תשיסר) [שית עשרי]. הא לא מצית אמרת לגבי עדות אנשים בעינן כדכתיב ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר ולימא דתניתוה הן. ולעולם גבי עדות עדותן עדות במטלטלין אבל לא במקרקעי. אמר אמימר. אע״ג דאינו יכול למכור בנכסי אביו עד כ׳ שנה וכדאוקמת הלכתא א״ר אי יהיב כתנה מנכסי אביו מתנתו מתנה: ומה זביני דמקבל זוזי אמרת לא. כתנה דבחנם הוא לא כ״ש: א״ל

ז) נראה ל״ל ולא תלמד יגלו וכו׳. כו) ל״ל עד כדי שנותיו ולא מכירתו מכירה. ג) ל״ל ותפלי לקמיה דרבה ותלמד ולא מצאו כלום.

לאו מי איתמר עלה בו׳. הכא נמי הוה מלי לפעויי בפחות מזמן מכר והיה יודע בטיב משא ומתן והיו רוצים לבודקו אם הניח שתי שערות אם לאו אפשר הוה קטן הכי כפעוטות אפין ממכרן ממכר במקרקעי כדאמרינן בסמוך אלא שפיר קא מפני **הכי** נדרים ר״ת. דזימנין דלתו ממתא כריחותא וזימנין דלתו ממתא כחישותא. והכי גרסי׳ בהשולח רבה (יבמות דף נ.) כ) בכל הספרים וכך נראה יותר דכי תנו לקמיה דרבי חייא מיבעי ליה לבודקו אם הניח שתי שערות ולכך אמר להכניסיה כדי להניח שערות ולא כפעוטות דלגבי נמיכות ממתא נריחון: **מקחה** מקח ומטברה ממבר. לאו דוקא נקט מקחה מקח להא פזיעא אלא לאידך נקט ממכרה ממכר נקט נמי מקחה מקח:

לא אמרו אלא במטלטלי אבל מקרקעי לא. אין נפרט לעדות קרקע דאי אית ליה למטלטלי ועד להכי לא שייכא שום שטות אלא נראה לפרש דהיינו עדות שיאמרו כן וכך היתה שום זו הקרקע לכיון דמיקרכא דעתיה לגבי זוזא (ג) יפוס לותם(ד) יותר משוויה אבל מטלטלים לא יפוס לותם(ד) יותר משוויה דמיקרכא דעתיה נמי לגבי מטלטלי וגם אין הפסד(ה) במקרקעי כמו(ו) במטלטלי:

ולטעמיך דתוך זמן כלפני זמן ולא היא התם שטותא יתירתא חזא ביה דהוה קא משחרר להו לעבדיה שלח ליה גידל בר מנשיא ז)לרבא ילמדנו רבינו תינוקת בת ארבע עשרה שנה ויום אחד יודעת בטיב משא ומתן מהו שלח ליה ח)אם יודעת בטיב משא ומתן מקחה מקח וממכרה ממכר ולישלח ליה תינוק ט)מעשה שהיה כך היה ולישלח ליה תינוקת בת שתים עשרה שנה ויום אחד מעשה שהיה כך היה י)(והא דרבא לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר ד)ההוא פחות מבן עשרים דאול זבין נכסי י)[אבוהו כגידל בר מנשיא] אתא לקמיה דרבא אמרו ליה קרוביה זיל אכול תמרי ושדי ביה קשייתא בי רבא עבד הכי אמר להו זביניה לאו וזבני כי קא כתבו ליה שטרא אמרו ליה לקוחות זיל אימא ליה לרבא מגלת אסתר בזוזא שטרא דמר בזוזא אזל א״ל אמר להו זביניה וזבני אמרו ליה קרוביה לקוחות אגמרוהו אמר להו מסברי ליה סבר ט) כיון דמסברי ליה וסבר מידע ידע והאי דעבד הכי חוצפא יתירא הוא דהוה ביה אמר רב הונא בריה דרב יהושע יולעדות עדותו עדות אמר מר זוטרא יולא אמרן אלא למטלטלי אבל למקרקעי לא א״ל רב אשי למר זוטרא מ״ש מטלטלי ט)דזבניה זבני אלא מעתה הא דתנן יא)הפעוטות מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין ה״נ דעדותן עדות א״ל התם ב)בעינא יועמדו שני האנשים ויליכא אאמר אמימר לומתנתו מתנה א״ל רב אשי לאמימר השתא ומה זבני דמקבל זוזי אמרת דלא דלמא מוזיל ומזבין כל שכן מתנה דלא מטי ליה ולא מידי א״ל

דכמקרקעי מיירי ולא גרסינן במטלטלין והכי מפרש לה שלח ליה רב גידל בר מנשיא לרב יהודה ביצה אם ביי״ד ידועה בטיב משא ומתן מהו למכור בנכסי אביו לבני ע״ג ללא היתה בת עשרים. מהכא משמעינן דעד שתהא ליתיה בשלמין יודע כל כך בטיב משא ומתן ותפילו הכי מכן עשרים ואילך מוכר בנכסי אביו הואיל ואינו שוטה ממש אפילו פחות מבן עשרים ביצה מכאן ואילך אפילו הכי **שלח ליה מה יודעים בטיב משא ומתן מקחה מקח וממכרה ממכר ולישלח ליה בפיעוט כו׳.** ופרכינן הכא כלל וה״ג **הכוח פחות מבן עשרים שמכר בנכסי אביו כגידל בר מנשיא.** במזקק יודע בטיב משא ומתן: **אמר לקמיה דרבא.** כלי למזור בו ולומר שאינו יודע בטיב משא ומתן: **אמרו ליה קרוביו.** לאותו יתום: **זיל אכול תמרי.** והשלך בגרעיניו לפני רבא ויהיה סבור שאתה שוטה ויחזור לך בפסק: **כי כאנו ליה שמרא.** ספק דין שימחזרו לו נכסיו: **אמרו ליה לקוחות כו׳.** הוכיחו דבר מכמה שיאמר לפני רבא ויתמה מכם בעיניו ויודע בטיב משא ומתן ולא יפסידו לקוחות מקחם: **מגילת אסתר.** שהוא דבר גדול רגיל סופר לכתוב בזוזא וכשיכיל שטר קטן שכותב לי שולי לי זוז בתמיהה: **אמרו ליה.** קרוביו לרבא: **לקוחות אגמרוהו.** לומר כן להלי לך אינו יודע כלום: **אמר להו דין דמסברי ליה.** דבר מכמה יודע להבין מכם הוא וממכרו ממכר והלי דשלח קשייתא מופלא בעלמא הוא דעבד ולא מתוך שטות: **א״ר (זירא) [הונא] ולעדות מעיד.** תע״פ שאמרנו מכ׳ שאינו יודע בטיב משא ומתן אינו מוכר בנכסי אביו לבני ע״ג ואילך שהניח שתי שערות הואיל ואינו שוטה: **אלא במטלטלי.** בעדות שבמטלטלי: **מ״ם.** עדות מטלטלי דנאמן: **משום דזביניה וזבני.** במטלטלי תע״פ שאינו יודע בטיב משא ומתן דהיינו פעוטות ה״ג דעדותו במטלטלי הוא עדות: **אלא מעתה הא דתקני פפעוטות כו׳.** ומוקמינן לה בגיטין כך שיח שם שכתב: **ועמדו שני האנשים.** בעדות מוקמינן לה במכתב שטותם (דף ג.) וכיון דאנשים הוא ולא קטנים: **אמר אמימר ומפקנא.** של ב׳ ג׳ ויום אחד הוא מתנה תע״פ שאינו יודע בטיב משא ומתן ואין מכירת קרקעותיו מכירה: **הפשח ומה זביני דקשקיע וזוי.** דלרך מכמה היא זאת שאפילו הכי תקיעו רבנן **ללא ליהוי זביני עד שיהא בן עשרים הואיל ואינו יכיר בטיב משא ומתן ומתוך שהוא מיצוי לתקון רבנן ללא ליהוי מתנה:**

ר״ל

מכר. השיאוהו קרוביו עצה שיעשה שטות לפני רבא כדי שיתראה עליו שוטה שאין יודע בטיב משא ומתן. עבד הכי. דשדא קשייתא קמיה. אמר להו לאו זביניה וביני. דשוטה הוא: כי כתבו ליה שטר. אפסק דין דובינהו לאו וביני: אמרו לו לקוחות. לאותו שמכר: דיל אימא לא להבא. לימדו לו הן דבר חכמה שיעמוד לפניו שיתראה כחכם כדי שיחזור בו ויאמר מאמרו ממכר. למחזור לומר לו מגילת אסתר שהיא גדולה אין נותנין לסופר שכותבה אלא זוזא ושטרא דאיהו קטן רוצה הסופר לשקל בו זוז: אמר להו זביניה וביני. דהאיל ויודע כל כך בטיב משא ומתן: א״ל קרובים. לרבא הא שנינה לקוחות אנטרוהו כי היכי דליתחוי חכם ואיהו לא ידע לאוסקי אדעתיה למימר הכי: אמר להו. דאי דעת יש לו לכל אינש דמסברא ליה ומכר לגופו של אדם שמלמדין אותו והוא מאזין ודאי מידע ידע חוכם הוא ומכירתו מכירה. והאי דעבד הכי דשדא קשייתא חדעמא דהדרא ביה. השתא דייקינן מהא דלהכא דשטיטא דמקח ומכר מכהן במטלטלין שלו הא ראין מכירתו מכירה. תני רי חייא עד רובב שנים מצפין לשערות דאדרי. אע״ג דהביא ב׳ שערות לפני שנותיו הרי והוא כבן כ׳ עד בסה שנים מצפין לשערות דאדרי. אבל כשיניעי רוב שנותיו מכירתו מכירה אע״ג דלא הביא והכי דייקינן. הלכך אליבא דיבבא עד כי בעי דיבבא ב׳ שערות והוא מכן כ׳ מכירתו מכירה. אבל אי לא הביא אפי׳ עבד כ׳ אין מכירתו מכירה עד רובב שנותיו. והכי נמי פתות מבן כ׳ אם הביא אין מכירתו מכירה עד שיהיה בן כ׳. ואם נולדו לו סימני פרים עד כ׳ אין מכירתו מכירה למעלה מכ׳. מכירתו מכירה. והא דתניא אליבא דרב הונא לפי ענין מילתא כי האי גוונא אם הוא בן י״ח והביא ב׳ שערות מכירתו מכירה. אם לא הביא עד רובב שנותיו כי ואם הביא קודם י״ח אין מכירתו מכירה. ואם הביא סימני פרים קודם י״ח מכירתו מכירה לאחר י״ח: כי אתא לקמיה דר׳ חייא. האי יותר מבן כ׳ עד שלא הביא שערות. אמר להו רב: אינבעיא להו. למר דאית ליה דלהבא הביא ב׳ שערות בתוך הזמן בשעת כ׳ או ב״ח ומכר הוה מי אמרי׳ תוך זמן לאמרות שמחזר. הכי מצי לאסהודי משום דמצי לזבוני א״כ פעמות דמצי זבני כדתנן ר״ג דעדותן עדות. הא לא הוי אלא בן (תשיסר) [שית עשרי]. הא לא מצית אמרת לגבי עדות אנשים בעינן כדכתיב ועמדו שני האנשים בעדים הכתוב מדבר ולימא דתניתוה הן. ולעולם גבי עדות עדותן עדות במטלטלין אבל לא במקרקעי. אמר אמימר. אע״ג דאינו יכול למכור בנכסי אביו עד כ׳ שנה וכדאוקמת הלכתא א״ר אי יהיב כתנה מנכסי אביו מתנתו מתנה: ומה זבני דמקבל זוזי אמרת לא. כתנה דבחנם הוא לא כ״ש: א״ל

ז) נדה דף מז: יבמות דף פ. תוף ד״ה ומה). ח) כתובות ט. ט) [כרכות ט. ושם]. י) ל״ל לרב ובן נר הצב״ם. יא) ב״ק פחות, מ) ג״י במטלטלי. ב) במקרקעי.

תורה אור השלם

1 וְעָמְדוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְיָ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם: דברים יט יז

גליון הש״ס

גמרא אמר אמימר ומתניתו מתנה. עי׳ בתוספות לעבודה״ז סוף פרק מליאת לשם ועיש״ב:

הגהות הב״ח

(ה) גב׳ עד כדי שנותיו (כי מתני לקמיה דרבי מ״ל וכו׳ ממש כריתות) מ״ת וכ״ה זו גירסת רש״י ז״ל ומיהו מ״ל ומ״ש ומ״ל ומ״ש ומ״ל ומ״ש ומ